

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У ВАЉЕВУ
К.бр.180/10
Дана 22.10.2010. године
В А Љ Е В О

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У ВАЉЕВУ, у већу састављеном од судије Биљане Савић, председника већа, и судија - поротника Милене Зељић и Мирјане Томић, чланова већа, са записничарем Зорицом Илић, у кривичном поступку опт.СЂ из Лајковца, због кривичног дела силовање из чл.178 ст.1 КЗ - а, по оптужници Вишег јавног тужиоца у Ваљеву Кт.бр.170/04 од 10.12.2004. године, по одржаном главном и јавном претресу на дан 22.10.2010. године, у присуству заменика Вишег јавног тужиоца Мирослава Милаковића, оптуженог и браниоца опт.Славољуба Ђорђевић - адв.Мирољуба Живковић из Ваљева, донео је и истог дана јавно објавио:

ПРЕСУДУ

Опт. СЂ из Лајковца, ЈМБГ _____, од оца _____ и мајке _____ рођене _____, рођен _____ године у Ваљеву, станује у Лајковцу, у улици _____, држављанин Србије, по занимању машински техничар, нежењен, отац једног малолетног детета, писмен, завршио средњу техничку школу, војску служио у Зајечару 1994/95 године, води се у ВЕ при СНО Лајковац, бави се производњом млечних производа, осуђиван:

пресудом Окружног суда у Београду К.бр.499/96 за кривично дело из чл.168. ст.1. КЗРС - а у вези чл.19. ОКЗ – а, условном осудом,

пресудом Општинског суда у Лајковцу К.бр.118/96 за кривично дело из чл.54. ст.1. КЗРС - а на казну затвора у трајању од 30 дана,

пресудом Општинског суда у Лајковцу К.бр.174/98 за кривично дело из чл.23. ст.1. Закона о јавном реду и миру на казну затвора у трајању од једног месеца,

пресудом Општинског суда у Лајковцу К.бр.132/00 за кривично дело из чл.166. ст.1. тач.1. КЗРС - а условном осудом,

пресудом Општинског суда у Лајковцу К.бр.186/03 за кривично дело из чл.234. ст.1. тач.5. КЗРС - а у вези чл.233. ст.3. КЗРС - а на казну затвора у трајању од три месеца,

пресудом Општинског суда у Лазаревцу К.бр.307/05 за кривично дело из чл.195. ст.1. КЗРС - а изречена судска опомена,

пресудом Општинског суда у Лазаревцу К.бр.256/05 за кривично дело из чл.220. ст.2. у вези ст.1. КЗРС - а условном осудом,

води се поступак за друга кривична дела пред Вишим судом у Београду, Вишим судом у Смедереву, Основним судом у Смедереву и Основним судом у Шиду и то због кривичних дела из чл.359. КЗ - а и чл.229. КЗ – а, у притвору овог суда провео од 11.11.2004. године до 22.11.2004. године, од 01.04.2008. године до 16.07.2008. године и од 13.10.2010. године до 22.10.2010. године.

К Р И В Ј Е

Што је у ноћи између 5 и 6 новембра 2004. године у Лајковцу, способан да схвати значај својих дела и да управља својим поступцима, свестан да је његово дело законом забрањено, употребом силе и претње да ће непосредно напасти на живот и тело, принудио на обљубу ошт.МЗ из Лазаревца, тако што је оштећену испред ресторана „Том Џери“ у Лазаревцу, у тренутку када је прилазила свом путничком возилом у намери да се одвезе до куће, ухватио рукама у предео леђа, одгурао је до својих кола и увукао у кола, а по доласку у Лајковац држећи оштећену за руку и поред њеног противљења одвео до своје куће, а потом у соби на спрату куће коју је по уласку закључао рекао оштећеној „сад си у мојим рукама, скидај се“, а када је оштећена одбила да то учини, ухватио је рукама, оборио на кревет и почео да јој скида одећу и поред опирања оштећене која га је рукама гурала од себе и плачући молила га да је пусти, као знатно физички јачи држећи својом руком чврсто руке оштећене уз сталне претње да ће је убити, успео да скине одећу са оштећене, рашири јој ноге и свој полни орган стави у полни орган оштећене, те је тако извршио насилну обљубу над оштећеном, при чему је био свестан свог дела и хтео његово извршење,

- чиме је учинио кривично дело силовање из чл.178 ст.1 КЗ - а

За које крив. дело га суд применом наведене законске одредбе и законски одредби чл.4. ст.2. чл.42, 45, 54. и чл.63. ст.1. КЗ – а.

О С У Ћ У Ј Е

На казну затвора у трајању од 1 (једне) године у коју се урачунава и време проведено у притвору почев од 11.11.2004. године до 22.11.2004. године, од 11.04.2008. године до 16.07.2008. године и од 13.10.2010. године до 22.10.2010. године.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ оптужени да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 5.000,00 динара и на име пашала плати износ од 20.000,00 динара све у корист буџетских средстава у року од 15. дана од дана правоснажности пресуде, под претњом извршења.

Образложење

Виши јавни тужилац у Ваљево поднео је оптужницу Кт.бр.170/04 од 10.12.2004. године којом је опт. СЂ из Лајковца ставио на терет крив. дело силовање из чл.103. ст.1. КЗРС - а. Виши јавни тужилац у Ваљево поднеском Кт.бр.170/04 од 15.09.2006. године извршио је промену правне квалификације садржане у оптужном акту, тако што противправну радњу опт. СЂ правно квалификују као кривично дело силовање из чл.178. ст.1. КЗ - а, који предвиђа блажу казну за предметно крив. дело. Најзад, на главном претресу одржаном дана 22.10.2010. године заменик ВЈТ – а Мирослав Милаковић је изменио оптужницу у погледу елемената кривице, тачније наводећи елементе кривице, па је при тако измењеној оптужници остао до завршетка главног претреса.

Ошт. МЗ се није придружила кривичном гоњењу и имовинскоправни захтев није поставила.

Опт. СЂ у својој одбрани навео је да критичне вечери оштећену није присиљавао на обљубу, нити пак на било који други чин изједначен са обљубом.

По закљученом главном и јавном претресу оценом изведених доказа, навода оптужбе и одбране у смислу чл.17, 18. и 352. ЗКП - а суд је утврдио следеће чињенично стање:

Опт. СЂ рођен је 1975. године и живи у Лајковцу у породичној кући са мајком, која није запослена. У време критичног догађаја оптужени је био запослен за стално као машински техничар у делу предузећа „Реик Колубара - западно поље“ Каленић, у ком је остваривао месечне приходе од 20.000,00 динара, није био ожењен и није имао децу. На главном претресу одржаном дана 14.07.2008. године, оптужени је изјавио да има измена у његовим личним подацима и навео да је 2005. године засновао ванбрачну заједницу, да је отац једног малолетног детета, које је рођено у ванбрачној заједници, да је 2005. године регистровао приватну фирму „Слави комерц“ која има седиште у Београду и која се бави увозом беле технике и да остварује месечне приходе од 1000 до 1500 евра.

Ошт. МЗ рођена је 1979. године и живи у Лазаревцу, у заједници са мајком и сестром, студира хотелијерство и ради као певачица осам година, од ког посла се издржава. Са оптуженим се почела забављати када је имала 20 година. За време док су били у љубавној вези често су прекидали исту, јер је оптужени био посесивно везан за оштећену, због чега је оштећена више пута покушавала да прекине везу, али оптужени на то није пристајао. Почетком 2003. године, након прекида везе оптужени је у тренутку када је оштећена кренула на забаву са другарицама, најпре разбио стакло на возилу у ком је оштећена седела, а потом ударио оштећену у предео уха, наневши јој лаку телесну повреду, због чега је вођен и кривични поступак против оптуженог. И после овог догађаја оптужени је претио оштећеној, због чега је оштећена увек певала под страхом на својим наступима.

Критичне вечери 05.11.2004. године, оштећена је као певачица певала са још два музичара у ресторану „Том и Џери“ у Лазаревцу. Оптужени је то вече први пут дошао у наведени ресторан око 18,00 часова, али није сео за сто, већ је само провирио и изашао из ресторана, да би се око 20,00 часова вратио у исти и сео за сто који је био резервисан за музичаре. По завршетку свог „блока“ песама оштећена је села за музички сто за којим је седео и оптужени који је био под дејством алкохола и који је разговарао са музичарима, али не и са оштећеном, и након пола сата поново напустио ресторан. У наведени ресторан оптужени се вратио око 22,00 часа и наставио да конзумира алкохолно пиће - вињак. По

завршетку ангажмана и музике, оштећена је око 23,00 часа изашла из ресторана и кренула ка свом путничком возилу, које је било на паркингу испред ресторана у намери да се одвезе кући. У тренутку када је пришла свом возилу оптужени ју је ухватио у пределу леђа рукама, одгурао до свог комби возила, а потом и угурао у исти, које је било паркирано близу возила оштећене, у коме је седео на месту возача сведок ЗН, друг оптуженог. И поред противљења оштећене да је не води нигде, оптужени је рекао св. Н да вози према Лајковцу, Ибарском магистралом.

Након извесног времена, на пола пута до Лајковца, св. Н је зауставио возило и прешао на задње седиште возила, а оптужени је сео на место возача и тако наставили пут до Лајковца. Оптужени је, возећи комби возило, услед алкохолисаности и велике брзине, на Ибарској магистрали, код села Петка, изгубио контролу над возилом, ударио у знак поред пута при чему су слетели са пута, возило се преврнуло на кров и том приликом и оптужени и оштећена задобили телесне повреде. Најпре је из возила изашао св. Н, а потом помогао оптуженом да изађе, да би заједно извукли из возила оштећену М, која се жалила на повреду левог кука. Након што су извукли ошт. М, оптужени и св. Н су се договорили да св. Н остане код комби возила да сачека полицију, а да ће се оптужени и оштећена аутостопом одвести до Лајковца. Аутостопом оптужени и оштећена су дошли до центра Лајковца и изашли из кола у главној улици код „Комерцијалне банке“, а у близини куће оптуженог, и поред инсистирања оштећене да оду у Дом здравља због повреда у саобраћајној незгоди, оптуженог хвата вртоглавица и мука, седа на степениште банке и губи свест од последица саобраћајне незгоде. Око њих су се окупили пролазници, а међу њима и св. РЈ, који је позвао полицију и рекао им да оптужени лежи на тротоару код „Комерцијалне банке“ и да је крвав по глави. Убрзо се оптужени освестио и рекао оштећеној „Будеш ли рекла да сам те отео, убићу те“. Затим је дошла полицијска патрола ОУП Лајковац која је оптуженом понудила да га одвезе у Дом здравља и кући.

По одбијању оптуженог да са полицајцима ОУП Лајковац оде у Дом здравља, у тренутку када су се присутна лица разилазила и полицајци одлазили са лица места, оптужени је оштећену ухватио за руку и поред њеног противљења, која га је молила да је пусти и да је не вуче, одвео до своје куће. У кућу оптуженог су дошли око 00,30 часова 06.11.2004. године.

У приземљу куће станује мајка оптуженог. Оптужени је оштећену вукао на спрат куће и поред упорног противљења оштећене, која је гласно викала и драла се, упалио светло на спратном делу куће потом је увео у своју собу, закључао врата на соби и рекао оштећеној: „Сад си у мојим рукама, скидај се“. Оштећена је одбила да се скине, јасно рекла да не жели да има полни однос са оптуженим, док се оптужени на то није обазирао и потом је ухватио рукама оштећену, вукао по соби, одвукао до кревета, оборио на кревет и почео да скида одећу са оштећене. Уплашена претњама и понашањем оптуженог, оштећена није смела да му узврати ударцима, али га је плачући молила да престане, да јој не скида одећу и да је пусти. У границама својих физичких могућности, пружио је отпор који се састојао у опирању и гурању рукама оптуженог од себе. Оптужени је ухватио руке оштећене и као знатно физички јачи држећи својом руком чврсто руке оштећене уз сталне претње да ће је убити, скинуо је одећу коју је оштећена имала на себи и пошто је савладао отпор оштећене успео да јој рашири ноге и стави свој полни орган у полни орган оштећене и тако изврши насилну обљубу.

Након завршеног односа, оптужени је заспао, а оштећена је искористила ту прилику да се обуче, али се оптужени пробудио, устао и пошао у купатило, а претходно откључао

врата собе. У том тренутку оштећена је чула куцње на улазним вратима куће оптуженог, мајка оптуженог је отворила врата, а на вратима су били припадници полиције ОУП Лајковац, који су по пријави мајке оштећене да је нестала, дошли до куће оптуженог, да провере да ли је код оптуженог ошт. М, након чега је оштећена кренула са радницима полиције и отишла у просторије ОУП Лајковац, којима није рекла да ју је оптужени силовао. Позвала је са свог мобилног телефона сестру св. МР да дође по њу, којој је по доласку рекла шта се десило критично ноћи да је оптужени противној њеној вољи одвео код њега кући где је физички малтретирао спопадао и натерао да с њим има сексуални однос - силовао, након чега су по договору заједно отишле у ОУП Лазаревац и овлашћеним лицима ошт. М је пријавила да ју је оптужени силовао. Овлашћена лица ОУП Лазаревац су оштећену упутили у Дом здравља у Лазаревцу због повреда у саобраћајној незгоди и у полицију у Ваљево како би поднела кривичну пријаву ради крив. дела силовања. Након поднете кривичне пријаве у ОУП Ваљево, оштећена је са инспекторима ОУП Ваљево отишла на преглед у ЗЦ Ваљево, где је око 07,30 часова обављен гинеколошки преглед од стране др. ББ и узети су јој брисеви ради анализу.

Овако чињенично стање суд је утврдио на основу: 1. делимично на основу одбране оптуженог 2. исказа сведока оштећене МЗ, 3. исказа сведока ГЗ, МР, делимично на основу исказа сведока ЗН и св. НЈ, из исказа сведока ЖП, ЗП, МР, РЈ и исказа сведока РЈ 4. исказа др. ЗЈ специјалисте гинекологије и акушерства, 5. извештаја Здравственог центра Ваљево сачињен од стране др. ББ, протокол бр. 224 од 06.11.2004.г. на име МЗ 6. бактериолошког и микробиолошког налаза ЗЦ Ваљево од 06.11.2004.г. на име МЗ , 7. извода из КЕ за оптуженог СЂ.

У овој кривично правној ствари није спорно да су се оптужени и оштећена били у љубавној вези која је подразумевала и полне односе, да је веза више пута прекидана због посесивног понашања оптуженог, да је критичне вечери 05.11.2004. године оштећена М имала наступ као певачица у ресторану „Том и Џери“ у Лазаревцу, да је оптужени као гост био у поменутом ресторану, и да је био под дејством алкохола, да су оптужени, оштећена и св. ЗН отишли комби возилом у Лајковац, да су на Ибарској магистралу на путу до Лајковца у селу Петка, имали саобраћајну незгоду, да су оптужени и оштећена аутостопом дошли до Лајковца, а потом и до куће оптуженог и да су критичне вечери 05/06.11.2004. године у кући оптуженог имали сексуални однос.

У овој кривично правној ствари спорно је да ли је критичне вечери оштећена претњама и употребом силе угурана у комби возило оптуженог испред ресторана „Том и Џери“ у Лазаревцу, да ли је претњама и употребом силе одведена у кућу оптуженог и да ли је оптужени употребом силе и претње принудио на обљубу оштећену МЗ.

Из исказа сведока ошт. МЗ, св. ГЗ, св. МЗ утврђује се да су опт. С и ошт. М почели забављати када је оштећена имала 20. година и да је њихова веза са прекидима трајала до 2003. године, да је разлог њихових прекида била љубомора оптуженог и његово посесивно понашање према оштећеној, да је у одсуству оптуженог његово друштво пратило сваки њен корак, да је током трајања њихове везе оптужени често пио, да је у пијаном стању агресиван и насилан и да ју је када је пијан присиљавао на сексуални однос, што је она трпела и због тога је често и прекидала везу са оптуженим и да од њега тражила да је остави на миру, али да оптужени на то није пристајао, да је пуно ружних ствари доживела и оштећена и њена породица од стране оптуженог, тако што је оптужени слао своје другове испред зграде који су изговарали ружне речи о породици оштећене да су звали и телефоном и малтретирали их, да је оптужени долазио у кафане где је

оштећена наступала и понижавао је говорећи ружне речи, због чега јој је мајка бранила да се виђа са њим, да је више пута од полиције у Лазаревцу тражила заштиту због ранијег понашања оптуженог, али да су јој они рекли да јој не могу помоћи док се нешто не деси и да је због тога певала увек под страхом током својих наступа.

Околности које су претходила критичном догађају утврђују се на основ: делимичне одбране оптуженог, исказа ошт. МЗ и делимичног исказа сведока ЗН.

Из исказа оштећене, св. ЗН, делимично одбране оптуженог утврђује се да је критичне вечери 05.11.2004. године, оштећена као певачица певала у ресторану „Том и Цери“ у Лазаревцу са двојцом музичара, да је договор био да певају до 22,30 часа, да је попила један виски, да је оптужени први пут дошао у ресторан где је певала око 18,00 часова и да се није задржавао, већ је само провирио и изашао, те да се вратио око 20,00 часова и сео за музички сто и да је ошт. приметила да је под дејством алкохола, посртао је и није могао да хода како треба, да је након пола сата пошто је седео са њом и музичарима устао и отишао из ресторана, да би се пре него што су завршили са музиком оптужени опет вратио у ресторан.

Из исказа оштећене је утврђено да је након што су завршили са музиком и поделили новац око 23,00 часа изашла сама из ресторана и кренула ка свом возилу које је било паркирано испред ресторана у намери да се одвезе до куће, да је у тренутку када је прилазила свом возилу оптужени гурнуо отпозади и против њене воље угурао у возило које је било на паркингу, тако да је она седела у средини између оптуженог који је био са њене десне стране и сведока З, друга оптуженог, са леве стране који је седео на месту возача и да је оптужени рекао да иду за Лајковац и поред противљења и молбе оштећене да је не воде нигде.

Из исказа оштећене и св. ЗН утврђено је да је на захтев оптуженог св. Николић кренуо возилом у правцу Лајковца и то Ибарском магистралом, да је негде на пола пута оптужени рекао св. Н да пређе на задње седиште, а да ће он да седне на место возача, да је у пијаном стању почео да вози лево - десно и ударио у знак поред пута, изгубио контролу над возилом и да су слетели са пута и возило преврнуло се на кров, да је најпре из возила изашао св. Н и помогао оптуженом и ошт. М да изађу из воозила, да су потом аутостопом опт. и ошт. отишли до Лајковца и поред инсистирања оштећене да оду у Дом здравља у Лазаревац, да је са њим отишла у Лајковац како би се спасили јер је мислила да имају унутрашње крварење.

У погледу горе наведених околности суд је исказ св. Н прихватио као веродостојан јер је у погледу наведених околности доследан и сагласан исказу оштећене.

У погледу околности како је оштећена након завршетка музичког програма ушла у возило оптуженог које је било паркирано испред ресторана „Томи Цери „ у Лазаревцу св. Н је у свом исказу навео да оптужени критичне вечери није увукао у возило оштећену, да је оштећена ушла нормално, да није било насиља од стране оптуженог према ошт. М током вожње и да није имао код себе ватрено оружје и да му није познато да је оптужени опште поседовао ватрено оружје. Овај део исказа сведока суд није прихватио јер је стекао утисак да је сведок желео да помогне оптуженом, како би избегао кривицу, јер се у одређеним деловима исказ сведока не слаже са наводом у одбрани оптуженог у погледу тога да колико су пута долазили у ресторан у ком је М певала, јер је оптужени изјавио да је се враћајући из Београда свратио у ресторан док је сведок навео да су се те вечери

возили од Лајковца до Лазаревца и да су два пута долазили у ресторан и тиме потврдио навод у исказу оштећене да је критичне вечери оптужени више пута долазио у ресторан.

Стога је и исказ св. ЗН, који је добар друг оптуженог, у погледу околности да је оштећена добровољно ушла у возило са оптуженим срачунат да помогне оптуженом, обзиром да је нејасно зашто и он са оптуженим није улазио у ресторан када су долазили, већ је остао да чека у колима јер није знао колико ће се оптужени задржати у наведеном ресторану.

Околности под којима је оштећена са оптуженим дошла до Лајковца и о догађају који се десио по доласку у Лајковац у главној улици код „Комерцијалне банке“, утврђују се првенствено на основу исказа оштећене М и исказа св. полицајаца ОУП Лајковац ЖП, ЗП, МР шеф смене дежурне службе, РЈ помоћник вође смене у дежурној служби радника ОУП-а Лајковац, и исказа сведока РЈ.

Из исказа оштећене утврђује се да су након што су стигли у Лајковац оптужени рекао да ће да позове свог друга да је одвезе у Лазаревац, да је онда пао у несвест на улици, оштећена је звала упомоћ и није хтела да се одвоји од њега јер је хтела да му помогне. Оптужени се после три минута освестио и рекао : „ Будеш ли рекла да сам те отео, убићу те“, ту на лицу места окупио се народ, а међу њима је био и друг оптуженог НЈ од ког је оштећена тражила да је врати кући. Од пролазника и присутних лица тражила је да позову хитну помоћ или их возе у болницу, али се оптужени томе противио.

Из исказа св. НЈ утврђено је да је срео оптуженог и оштећену у главној улици у Лајковцу и да је требао да организује превоз за оштећену до Лазаревца.

Из исказа св. РЈ је утврђује се да је критичне вечери 05. новембра 2004. године између 23,30 и 24,00 часова враћао са супругом и пријатељима са прославе, да није видео тренутак када је оптужени пао на улици, већ је чуо да су пријатељи који су ишли са њим видели и рекли „Човек паде“, да су пришли близу тог места и да је са њим била девојка која је говорила да се позове хитна помоћ, да је својим мобилним телефоном позвао полицију и обавестио их о догађају, да је његов пријатељ пришао оптуженом који је после устао и убрзо је стигла полиција, да је из полицијског возила изашао један полицајац и да је оптужени са њим разговарао и рекао да је све у реду, да девојка није ништа говорила, и да је после тога отишао.

Из исказа оштећене је утврђује се да када се појавила полиција на месту где је оптуженом позлило она се њима није смела обратити и рећи да је оптужени на силу довео до Лајковца, јер јој је претходно током вечери оптужени рекао да има пиштољ за појасом, и када су питали да ли је све у реду не излазећи из кола и када им је оптужени рекао да је све у реду они су отишли, а потом се разишао и народ који је ту стајао.

Из исказа сведока МР и сведока РЈ, радника СУП Лајковац, утврђено је да су критичне ноћи између 5. и 6. новембра 2004. године радили у дежурној служби у тада ОУП Лајковац, да је св. Р у 23,55 часова записао да је телефонским путем примљена пријава од грађанина РЈ да оптужени лежи на тротоару код „Комерцијалне банке“ и да је крвав по глави, да су путем система везе обавестили дежурну патролу у којој су били сведоци ЗП и ЖП да оду на лице места. Из исказа сведока полицајаца тада СУП – а Лајковац ЗП и ЖП утврђује се да су дана 05.11.2008. године радили у интервентној патроли тадашњег ОУП - а Лајковац и да су од шефа смене дежурне службе МР обавештени да је стигла пријава у СУП Лајковац да оптужени лежи на тротоару, код „Комерцијалне банке“, да

су по наређењу шефа смене отишли да виде шта се дешава, доласком на лице места св. ЖП је изашао из возила док је св. ЗП остао у возилу и том приликом видео оптуженог са оштећеном како стоје и да је оштећена држала кесу у руци, да му је оптужени рекао да је пијан и да су имали саобраћајну незгоду, да су им рекли да је све у реду и да су потом отишли у правцу кућа где живи оптужени.

Околности самог критичног догађаја утврђују се првенствено на основу исказа оштећене М.

Из исказа оштећене утврђује се да је оптужени вукао ка својој кући, да га је она молила да је не вуче и да неће са њим да иде јер је сумњала да ће да је малтретира и да је бије или да примени неку силу према њој, да су код оптуженог у кућу стигли око 00,30 часова и да је то већ био 06.11.2004. године, да када су дошли до куће оптуженог, оштећена је викала да не жели да иде у његову собу, да је остави на миру, драла се али се оптужени на то није обазирао већ је вукао уз степенице ка спратном делу куће где је он становао. Док је вукао уз степенице стално је говорила да неће, када су се попели, оптужени је упалио светло а онда су ушли у његову собу и оптужени је закључао врата на соби и рекао: „Сад си у мојим рукама, скидај се“. Оштећена није хтела да се скине, онда је оптужени почео да је вуче по соби, да јој уврће руку и да јој скида одећу, она га је молила да престане и да јој не скида панталоне, да не жели да има однос са њим, оптужени је ухватио рукама оборио на кревет, оштећена га је гурала рукама од себе рукама, молила да је пусти, оптужени је и поред опирања насилно скинуо одећу оштећеној, подигао је руке оштећене изнад главе и једном руком држао њене руке, уз сталну претњу да ће убити, другом руком јој је раширио ноге и свој полни орган гурнуо у њен, није тукао, нити јој нанео било какве повреде, али јој је током сексуалног односа стално претио да ће је убити, да је покушавао да јој стави прст у анални отвор и свој полни орган у уста, да она да није успео, јер је стисла зубе тако да нису имали орални секс, након тога оптужени је заспао, а оштећена је искористила прилику обукла се, с намером да изађе из собе када се оптужени тргао, пошао у купатило када је и откључао врата на соби. Након тога око 01,00 - 01,15 часова оштећена је чула да неко куца на улазна врата куће, када је чула речи мајке оптуженог и схватила да разговара са полицијом и да полиција говори да је мајка оштећене пријавила њен нестанак и да су због тога дошли.

Оштећена је у истрази навела да је критичне ноћи оптужени три пута присилио на сексуални однос тако што јој је сваки пут претио и држао за руке да би њен отпор савладао, а на главном претресу одржаном дана 24.10.2004. године је навела да је био само један однос који је трајао 4 - 5 минута и да је оптужени свршио и да се не сећа после две године свих детаља и да је могуће да је било више полних односа. Суд је ове наводе оштећене оценио мање битним за доношење одлуке у овој кривично правној ствари обзиром да се оптуженом ставља на терет да је критичном приликом извршио само један чин насилне обљубе према оштећеној.

Из исказа сведока полицајца ЗП, ЖП, МР и РЈ утврђује се да су критичне ноћи обавештени од колега из дежурне службе полиције у Лазаревцу, да је мајка оштећене пријавила да је оптужени насилно одвео њену ћерку М, која је малолетна, да су затражили да је пронађу и да јој кажу да се јави мајци. Полицајци ЗП, ЖП и МР отишли код оптуженог кући, да су врата била откључана, сведок Р први ушао у кућу, да се потом појавила мајка оптуженог, која је затим два пута позвала оптуженог. Са спрата је сишла М, обучена и нашминкана и ништа није указивало да се десило нешто неуобичајено, нити да је над њом извршено насиље, па је св. Р затражио од ње личну карту да је легитимише

и да је видео да је то особа коју траже, да је пошла са њима и питала да је одвезу до „Очаге“, али да су јој рекли да је то ван њихове територије и да може да позове неког да дође по њу, да није помињала да је извршени насиље над њом, да је само рекла да су у току ноћи имали саобраћајну незгоду у селу Петка код Лазареваца и да су јој понудили да је одвезу у Дом здравља у Лајковац.

Из исказа сведока ГЗ и св. МР, утврђено је да се критичне ноћи оштећена није јавила, па је св. Г позвала неколико пута на мобилни телефон, због свих проблема које је имала са оптуженим оштећена јој се редовно јављала мајци након завршених наступа обавештавајући је када ће доћи кући како би је сачекала испред зграде, па како се оштећена није јављала, а св. М је телефонским путем добила обавештење од једног пролазника да је оптужени Маријану увукао у кола, св. Г је позвала полицију у Лазаревацу и Дом здравља у Лазаревацу да провере шта је са М и зашто је нема. Након неколико позива полицији, добила је информацију од њих да се догодила саобраћајна незгода у којој је био оптужени и још један младић. Након добијеног обавештења св. М је са зетом отишла у полицију Лазаревац, где јој се након неког времена ошт. М јавила и рекла да је у полицији у Лајковцу и од сестре тражила да дође по њу.

Из исказа оштећене, св. МР и сведока полицајца утврђује се да је оштећена из полицијске станице Лајковац позвала мобилним телефоном своју сестру М која је дошла по њу.

Из исказа оштећене и св. МР утврђује се да је након што је сестра М дошла по оштећену у колима на путу до Лазареваца оштећена рекла да је оптужени противној њеној вољи одвео код њега кући где је физички малтретирао спопадао и натерао да с њим има сексуални однос - силовао, након чега су по договору отишле у полицију у Лазаревац, где је оштећена пријавила критични случај, а затим су отишле у Дом здравља у Лазаревацу по предлогу полиције где су јој константоване повреде на рукама у пределу леве ноге и кука оштећеној, након чега су обе отишле кући где је ошт. М испричала мајци шта јој се десило критичне ноћи, рекла је да није својом вољом отишла у кућу оптуженог, да је оптужени напао у стану и силовао. Нагон чега је оштећена са мајком, сестром и зетом отишла у полицију Ваљево, где је упућена од стране полиције Лазаревац. У полицију Ваљево ошт. М отишла је обучена као и критичне вечери, није се туширала нити купала, саслушана је од стране инспектора коректно након чега су је одвели у болницу на гинеколошки преглед, којом приликом су јој узети брисеви на анализу. После критичног догађаја код оштећене кући долазио је друг оптуженог НМ и молио је да повуче пријаву против оптуженог, након чега је оштећена из страха од оптуженог отказала све своје свирке и отишла у иностранство где је била годину и по дана.

Из исказа сведока полицајца ЗП, ЖП МР и РЈ утврђује се да је св. Р када је оштећена изашла из куће оптуженог питао је да ли је опт. С малтретирао и да је оштећена одговорила да није. Овакав одговор оштећене је по оцени суда логичан и једини могућ у ситуацији када је присутан и оптужени а имајући у виду свеукупно понашање оптуженог према оштећеној сталне претње, непријатне сцене које је приређивао и њој и њеној породици пре критичног догађаја а и околности под којима се десило критични догађај.

Оштећена је у свом исказу навела да је покушавала да започне разговор са полицајцима када су је довели у станицу у Лајковцу, да им је рекла да су она и опт. С имали саобраћајну незгоду али да није успела да каже шта се десило у кући оптуженог због некоректног и дрског понашања полицајца према њој који су одмах по доласку у

станицу упалили телевизор и када је она почела да прича рекли су да им је познато да девојке као што је она беже од куће код младића, па је због тога и због тога што полиција зна оптуженог, у договору са сестром исте ноћи пријавила случај полицији у Лазаревцу.

Из налаза и мишљење вештака др ЗЈ, специјалисте гинекологије и акушерства, извештаја Здравственог центра Ваљево сачињен од стране др ББ, протокол број 224 од 06.11.2004. године на име Маријане Зељко и бактериолошког и микробиолошког налаза ЗЦ Ваљево од 06.11.2004. године на име МЗ утврђује се: да је у вагиналном брису оштећене откривено присуство сперматозоида, као и присуство бактериолошке инфекције вагине и вагиналних путева „ешерихије коли“, која за последицу може имати оток изразитог црвенила вагиналне слузокоже и која је као таква јако осетљива на додир и лакше повредљива. Описане промене у смислу „повреда“ које су наведене у извештају ЗЦ Ваљево као свеже почетне огуљотине у пределу вагине са задње стране су се могле лакше стећи приликом сексуалног односа без обзира на његову природу - добровољни или насилни однос, али је суд имао у виду да вештак није искључио могућност да су описане промене у пределу вагине могле настати приликом насилног сексуалног односа. Такође, лабораторијском анализом утврђено је присуство сперматозоида што указује да се радило о потпуном сексуалном односу. У погледу хематома наведеног у лекарском извештају ЗЦ Ваљево, вештак је навео да је повреда описана у пределу гребена, односно леве горње бодље леве карличне кости. Оштећена је потврдила да је наведени хематом задобила у саобраћајној незгоди која се догодила критичне вечери пре критичног догађаја.

Исказ оштећене у коме су садржане чињенице и околности значајне за исход овог кривичног поступка суд је у целости прихватио и на њему у склопу са осталим изведеним доказима засновао изложено чињенично стање. Суд је закључио да је казивање оштећене било јасно, логично, уверљиво, доследно, те да није било разлога да се посумња у његову веродостојност и објективност тим пре што је поткрепљено осталим изведеним доказима, исказима сведока, лекарским извештајима и налазима вештака. Објективност и веродостојност исказа потврђено је и начином на који је оштећена свој исказ два пута изнела на гл. претресима оба пута доследна и детаљна у погледу свих спорних околности критичног догађаја и видно узбуђена и ако је прошло више од три и по године од критичног догађаја.

Исказе сведока ГЗ и МР, исказе сведока полицајаца ЗП, ЖП МР и РЈ и исказ сведока РЈ суд је у потпуности прихватио јер су њихови искази на суд деловали уверљиво, јасно, непротивуречно и доследно.

Суд је разматрајући чињеницу одсуства трагова физичког насиља у конкретном случају посебно имао у виду исказ оштећене да је оптужени није ударао током односа, нити јој нанео повреде већ да ју је само држао за руке. Што упућује суд на закључак да је оптужени, био у прилици да изврши насилну обљубу над оштећеном, без потребе да остави трагове извршења кривичног дела на телу оштећене обзиром на предност своје физичке конституције, јер у време критичног догађаја имао око 100 килограма, у односу на физички изглед оштећене која је у критичног догађаја имала 56 килограма и по оцени суда далеко слабије физичке конституције у односу на конституцију оптуженог.

Суд је ценио и исказе св. КБ, НЈ и НМ и њихове исказе суд није прихватио из следећих разлога:

Св. КБ је у свом исказу навела да је критичне вечери после 23,00 часа, враћајући се са посла свратила до мајке оптуженог, да је видела када је оптужени ушао у кућу са девојком црне косе, погнуте главе, која ишла иза оптуженог нормално степеницама на спрат куће, оштећену није препознала у том моменту, јер је раније имала плаву косу, да су касније у кућу долазили НМ и НЈ, после кратког времена, да су питали мајку оптуженог где је оптужени и оштећена, да им је рекла да није ту, да је тада схватила да је оптужени ушао са оштећеном и да су се помирили, да када су чули мобилни телефон оптуженог св. Н се вратио и попео на спрат и да јој није познато какав је био разговор између њих, да није чула никакву буку, вику дреку да је била до 00,35 часова и да није полиција долазила док је она била у кући.

Сведок НЈ је у свом исказу навео да је критичне вечери 05.11.2004. године пре поноћи у Лајковцу видео оптуженог и оштећену и да се од њих удаљава полицијско комби возило „Марица“, да је чуо да је имао неку саобраћајну несрећу и да га је оптужени питао да ли има неко возило да одвезе оштећену кући у Лазаревац, да му је рекао да нема и да ће отићи до сведока Н да организује превоз, да му је оптужени рекао да ће они бити код њега кући и да дође до њега кући ако нађе превоз, да на оштећеној није видео трагове повреде док је на руци оптуженог видео да је изгребан, да је касније са Н дошао код оптуженог, да је његова мајка седела са комшиницом у приземљу и да се Н попео на спрат куће и да када се вратио рекао му да иду и ништа више и да не зна колико је било сати.

Сведок НМ је у свом исказу навео да је критичне вечери њега позвао НЈ и рекао да је њихов друг, оптужени, имао саобраћајну незгоду и да је била ту ошт. М, да је са њим отишао код оптуженог кући и затекао мајку оптуженог и комшиницу које седе и причају, да их је питао где је С да су му рекле да не знају где је и да је у тренутку када је пошао да изађе из куће чуо звук његовог мобилног телефона, па се попео на спрат и отворио врата на соби оптуженог, провирио и видео оптуженог и оштећену како леже на кревету да је оптужени био го до појаса, а да је оштећена била окренута леђима и да га је миловала по грудима да су причали о неким гумама, да иако су тихо причали могао да их чује и да у том моменту нису имали интиман однос, да се повукао, а да им се није јављао. Сутрадан је чуо да је оштећена пријавила да је оптужени силовао, да је био код њене мајке и сестре кући и да је коректно разговарао и да је хтео да их помири.

На главном претрсу одржаном 24.10.2008. године сведок је навео да је затекао мајку саму у приземљу и да му је рекла да је оптужени на спрату са М, да је се попео на спрат и затекао их на кревету да је оптужени окренут леђима М и да га мази по леђима, да га је оптужени када га је видео устао, да је био полуго у боксерицама, да му је рекао да је имао саобраћајну незгоду, да је добро прошао да може да се врати у кафану јер ће остати са М још мало, да је у његовим исказима постоје одступања само у детаљима да је тачно оно што је рекао на главном претресу, да није могао да сети да је био код оштећене кући, па да се на предочавање пред. већа изјавио да је био са другом Кићом.

Исказ св. КБ суд није прихватио у делу који се односи на околност да је видела оштећену како улази нормално у кућу оптуженог и пење се на спратни део куће иза оптуженог из разлога што је из исказа оштећене утврђено да у тренутку када су она и оптужени дошли до куће оптуженог да је почела да виче да се противи уласку у кућу јер је знала шта је горе чека, да је оптужени вукао уз степенице на спратни део куће који он користи, да је нико није чуо, јер је мајка оптуженог спавала, светло у приземљу куће је било угашени

и тек када је полиција дошла чула је мајку оптуженог да са њима разговара када је рекла да оптужени није кући и видела тек када је сишла низ степенице по доласку полиције.

Исказе св. НМ и НЈ суд није прихватио у погледу околности да су критичне вечери долазили у кућу оптуженог из разлога што су њихови искази узајамно противуречни, а исказ св. М противуречан и сам себи, а противуречни су и исказу оштећене чији исказ је суд у целини прихватио из разлога које је изнео у образложењу пресуде. Св. М различито се изјашњавао на наведену околност у истрази и на главном претресу, да је у истрази навео да је се сам попео на спрат куће и да је само провирио у собу оптуженог и да није хтео да их прекида а на главном претресу је навео да је се са св. Ј попео на спрат и отворио врата и да када су га видели почели да причају о саобраћајној незгоди која им се десила, да са оштећеном нису разговарали док је св. Ј навео да се он није попео на спрат, већ само М да му ништа конкретно није рекао када је сишао. Такође, св. М је на главном претресу навео да када је дошао у кућу оптуженог да је мајка седела сама док је у истрази навео да је била са комшиницом у тренутку када је дошао у кућу оптуженог. Оштећена је приговорила исказу св. М и навела да га критичне вечери уопште није видела а да је св. Ј видела само на улици у Лајковцу када је од њега тражила да је одвезе у Лазаревац.

На основи изнетог суд је исказе наведених сведока оценио као неуверљиве, противуречне, недоследне и срачунате на пружање помоћи оптуженом у циљу избегавања кривичне одговорности.

Опт. СЂ у својој одбрани наводи да се критичног вечери увече враћао из Београда и око 22,00 часа свратио у ресторан „Том и Џери“ у Лазаревцу пошто је видео ауто оштећене испред ресторана, да је сео за сто где су седели музичари и за то време попио три-четири чаше вињака од 0,05 децилитра, да је био мало под дејством алкохола, али да није био пијан, да је након завршеног певања оштећене договорио се са њом да пођу до Лајковца његовим возилом, а да ће је он вратити до 00,30 часа и да је она на то пристала, да је са њима у возилу је био и св. ЗН, да су имали саобраћајну незгоду, да је са ошт. М аутостопом дошао у Лајковац да су сишли у главној улици код „Комерцијалне банке“, када га је ухватила вртоглавица и мука после саобраћајне незгоде, да их је у разговору затекла патрола полиције из Лајковца негде око 23,00 часа, да им је објаснио да су имали саобраћајну незгоду коју су пријавили полицији у Лазаревцу, да је ту био присутан и св. НЈ, да су полицајци хтели да га одвезу у Дом здравља и кући, али да није прихватио и кренуо са оштећеном својој кући која се налази на 100 метара од банке.

Када су ушли у његову кућу унутра су седеле његова мајка са комшиницом св. КБ у дневном боравку и пошто оштећена није хтела да уђе у дневни боравак, предложила је да се попењу на спратни део куће, што су и учинили и отишли у собу оптуженог. У његовој соби су започели сексуални однос у чему их је прекинуа вика споља око поноћи, да су у његовој соби су били око 20 - ак минута, да је мајка оптуженог отворила врата полицији и пошто је оптужени чуо да се спомиње његово име да су прекинули сексуални однос, да је сишао је низ степенице када је видео три полицајца који су му рекли да траже М, да је она изашла напоље и полицајци су је питали најпре колико има година да је оштећена одговорила 25, да су је питали да ли ју је оптужени дирао и да ли је отета, а да је оштећена одговорила да није и да нема разлога да приводе оптуженог.

Након тога су објаснили оштећеној да је њена мајка пријавила да је отета и да ће је они одвести, да је након тога звао оштећену на мобилни, али се она није јављала, па је позвао полицију у Лајковцу и рекли су му да је оштећену одвезла нека девојка, па је легао да

спава. Негде око 05,45 часова дана 06.11.2004. године на врата му је дошла поново полиција и рекли му да га тражи полиција из Ваљево и да пође са њима. У тадашњем СУП - у Ваљево је чуо од неког полицајца да је оштећена са мајком била и пријавила га за силовање, да је након одласка патроле полиције из Лајковца из зграде СУП Ваљево, размишљао шта да ради и побегао из зграде тада СУП – а Ваљево око 07,30 часова и крио се све до 11.11.2004. године када се у договору са адвокатом предао у СУП Ваљево. Такође, је навео и да током кратког сексуалног односа са оштећеном није малтретирао да је није тукао, да никада нису били на страни током сексуалних односа у смислу да је неко захтевао насиље, да није свршио због доласка полиције и да се ошт. М није пожалила ниједног тренутка на његово понашање и да је кривац за овај догађај мајка и сестра оштећене, јер њега оштећена не би пријавила за овај догађај јер није имала разлога за то, да након критичног догађаја оптужени није покушавао да контактира оштећену, нити њену породицу из разлога јер је сматрао да му они не би дозволили да са оштећеном разговара и да га не би примиле, али да је његов друг сведок НМ отишао код оштећене кући да је са њом нормално разговарао и да му је рекла да ће да размисли о крив. пријави и да је сутрадан дошао поново код ње, а да га нису примили мајка и сестра оштећене.

На главном претресу одржаном дана 24.10.2006. године оптужени је допунио своју одбрану и изјавио да је критичне вечери у главној улици му је позлило и да док му је било лоше на улици је наишао његов друг НЈ коме је рекао да пронађе ауто да одвезе ошт. М кући и да му је оштећена помогла да оде до куће тако што га је ухватила под руку. Оптужени наводи и да је тачно да су то вече имали један сексуални однос до ког је дошло спонтано, да су најпре лежали на кревету око 20 - так минута и причали, али да је није приморао на сексуални однос, да не може да се сети да ли је свршио или не, да је могуће да јесте, да су лежали на кревету када је на вратима његове собе неко покуцао и да је он устао да отвори врата када је приметио своје другове сведоке НМ и НЈ који су дошли на његов позив да одведу М кући, али да је ошт. М рекла да ће да иде касније, да не може да се сети да ли су имали сексуални однос пре или после доласка његових другова код њега кући, али да се сећа да су обучени у том тренутку лежали на кревет, да се није сетио да у својој одбрани у истрази каже да су то вече код њега били његови другови јер је тада био уплашен, те да се накнадно сетио да су њих двојица дошли код њега, нашта га је мајка потсетила и да је од момента уласка у његову собу до доласка полиције прошло 40 - ак минута, а не 20 - ак минута како је изјавио у истрази. Такође, оптужени је изјавио и да не поседује пиштољ и да оштећеној није претио истим..

Суд је прихватио одбрану оптуженог у погледу околности да је са оштећеном имао сексуални однос у соби у његовој кући.

У погледу свих осталих околности одбрану оптуженог суд је оценио као неосновану и усмерену на избегавање кривице, а из следећих разлога:

1. Одбрана оптуженог је нелогична у погледу околности да га је оштећена пријавила полицији по наговору своје мајке која је хтела да они прекину везу. Оваква одбрана оптуженог је крајње неуверљива, јер по мишљењу суда пријављивање оптуженог за извршено силовање повлачи за оштећену и њену породицу само низ непријатности кроз које је оштећена морала да прође приликом давања изјаве у тадашњем СУП - у, а потом и у току кривичног поступка, што је за оштећену и њену породицу заиста била непријатност и траума. Такође, ако се узме у обзир и чињеница и да се оштећена бави јавним послом-певањем и да би лажно пријављивање таквог догађаја могло лоше утицати на њен углед у погледу посла којим се бави. Оптужени после критичног догађаја

не би ни послао своје другове да са оштећеном разговарају о критичном догађају и о повлачењу кривичне пријаве да се није осећао кривим, а сам је у својој одбрани навео да га је полиција довела у СУП Ваљево и да је из зграде полиције побегао и крио се пет дана, што указује да је да је покушао на све начине да избегне кривичну одговорности, а и оштећена је навела да је после њеног исказа у истрази претио и да је због тога отишла у иностранство. Дакле не може се говорити о намерном искривљавању чињеница од стране оштећене и њеном неоснованом терећењу оптуженог јер за такво понашање не постоји логично и прихватљиво објашњење.

2. Одбрана оптуженог у погледу околности да није оштећену на силу увукао у своје возило суд није прихватио из разлога што је из исказа оштећене утврђено да са оптуженим није била у вези, да је он упорно инсистирао да се помире, да јој је правио непријатне сцене због свог посесивног понашања, да је критичне вечери није ни разговарала са њим док су седели за истим столом а да је све време певања на наступима осећала страх док је он ту, те стога нема разлога због ког би оштећена добровољно са оптуженим ушла у његово ауто, ово стога јер је знала да би њена мајка бринула уколико се не јави да ће се дуже задржати у граду или на послу, те своју мајку не би излагала забринутости, а нарочито због тога што је њена мајка знала да оптужени свраћа на њене наступе, а оштећена је из ресторана пошла кући после 23,00 часа и није намеравала да остане у граду. Из исказа сведока МР и ГЗ утврђени је да св. М критичне ноћи телефонским путем пролазник јавио да је оптужени увукао М у свој ауто. Такође, нелогична је одбрана оптуженог да је оштећена, коју су по претходном договору са оптуженим требало да врате св. Ј и М кући у Лазаревац, изјавила по доласку сведока у кућу оптуженог, да ће касније да иде кући а претходно је оптуженом рекла да може да остане до 00,30 сати, а да је већ прошла поноћ, а оптужени знајући да њена мајка пријављује њен недолазак уколико јој се не јави, није и сам предложио оштећеној да са њима иде кући, обзиром да на другачији начин не би ни имала превоз до Лазаревца.

3. Одбрану оптуженог у погледу околности да је критичне вечери у његовој кући са мајком седела и комшиница св. КБ и да је видела када је са оштећеном дошао у кућу суд сматра нелогичном из разлога што је св. К навела да је дошла код мајке оптуженог у 23,00 часа и остала до 00,35 часова, што је мало неуобичајено да се у посету, па чак и комшијама долази у тако касно доба без нарочитог разлога, да се с посла свраћа у посету, а посебно имајући у виду да је то био новембар месец, зимско време када мрак пада рано и када се раније одлази на спавање. Из исказа оштећене утврђено је да у тренутку када су она и оптужени дошли нико није седео у приземљу куће, чак и да је светло било угашено.

4. Одбрана оптуженог у погледу доласка његових другова у његову кућу критичне вечери се показао као недоследан јер је оптужени у истрази није навео да су сведоци долазили код њега кући, а потом на главном претресу од 24.10.2006. године навео да се није сетио да у истрази наведе да су критичне вечери код њега долазили његови другови из разлога јер је био уплашен због свега што му се дешава, па је нелогично да се оптужени није сетио тренутка када су му другови дошли у собу и видели га са оштећеном, да су разговарали о саобраћајној незгоди која се десила критичне вечери, а да се приликом давања исказа у истрази сетио да је комшиница св. Б била у кући са његовом мајком, са којом и није имао комуникацију када је са оштећеном ушао у кућу. Из исказа оштећене несумњиво је утврђено да је, након њиховог уласка, врата на соби оптужени закључао и да их је откључао пред сам долазак полиције, да у собу док у њој били оптужени и она нико није долазио па ни св. М и Ј, тако да је нејасно како су то ови сведоци могли

отворити врата и с врата разговарати са оптуженим о оштећеном ако су иста била закључана.

5. Одбрана оптуженог у погледу околности да оштећену није присилио на сексуалан однос суд је посебно разматрао обзиром на навод оштећене да је током трајања њихове везе толерисала примену силе у ситуацијама када ју је присиљавао на сексуални однос под дејством алкохола и закључио да је исказ оштећене у погледу насилне обљубе јасан и доследан, обзиром да је она током целог поступка тврдила да критичне вечери није пристала да уопште и буде са оптуженим, да није ни разговарала са њим ни у ресторану, да је пре критичног догађаја на сваки начин стављала до знања оптуженом да са њим не жели да има икакав контакт, да се мајци увек јављала сваки пут када се дуже задржи на послу или граду, да јој је све време оптужени претио, да је присиљавање на сексуални однос критичне вечери за њу био страشان јер су претходно имали саобраћајну незгоду и да је се она плашила за своје здравствено стање, обзиром на повреде, да иако је имала код себе мобилни телефон није смела критичне ноћи да зове било кога јер осећала велики страх и да се због тога и није усудила да побегне знајући какав је оптужени у ситуацији када је под дејством алкохола, да зна да буде груб и насилан и да се она плашила да се може кобно по њу завршити уколико покуша да му се супростави.

Правно квалификујући утврђено чињенично стање суд је нашао да се у радњама опт. СЂ стичу обележја крив. дела силовања из чл.178. ст.1. КЗ - а.

У радњама оптуженог које су се састојале у томе што је оштећену на силу одгурао од њених кола и увукао у своје возило, да употреба принуде и претње траје током вожње, а завршава се у кући оптуженог, у његовој соби, коју је претходно закључао и наредио оштећеној да се скине и поред њеног одбијања, ухватио рукама, оборио на кревет и почео да јој скида одећу и поред опирања оштећене и њеног плакања и молбе да је пусти, физички јачи држећи својом руком чврсто руке оштећене уз сталне претње да ће је убити, свој полни орган је ставио у полни орган оштећене, јасно говоре да је оптужени силу и претњу која је била озбиљне природе, јер је оптужени претио да ће непосредно напасти на живот и тело оштећене употребио у циљу да би оштећену принудио на обљубу.

Да се ради о кривичном делу силовања види се по томе да се радило о озбиљном отпору оштећене који је био сталан и трајан, да је она све време изражавала своје одбијање обљубе са оптуженим, а који отпор је оптужени савладао употребом силе и озбиљне претње. Имајући у виду целокупно понашање оштећене, да она критичне вечери није пристала да уопште и буде са оптуженим, да није ни разговарала са њим ни у ресторану, да је пре критичног догађаја на сваки начин стављала до знања оптуженом да са њим не жели да има икакав контакт, отпор који је оштећена пружила у циљу избегавања обљубе, био је израз њене чврсте воље и одлуке да не пристане да са оптуженим седне у његово возило, у молби и плакању да је пусти, да над њом не врши обљубу, уз сталан страх оштећене за свој живот уколико би предузела нешто чиме би повредила оптуженог. Њен отпор оптужени је савладао употребом силе обзиром на предност своје физичке конституције у односу на физичку грађу оштећене, иако употреба силе није била таквог интензитета да нанесе телесне повреде оштећеној, у довољној мери је онемогућила оштећену да се одупре и одбрани физичкој снази оптуженог.

Суд је имао у виду да је оптужени извршио предметно кривично дело у време важења Кривичног закона Републике Србије којим је за кривично дело силовање из чл.103. ст.1. прописана казна затора од најмање једне године, али да је, у међувремену, донет нови

Кривични законик („Службени гласник РС“ број 85/05), који је ступио на снагу 01.01.2006. године, а којим је за кривично дело силовање из чл.178. прописана казна затвора у трајању од две до десет године. Поменути Кривични Законик измењен је доношењем Закона о изменама и допунама Кривичног Законика („Службени гласник РС“ број 72/2009 од 03.09.2009. године), који је ступио на снагу 11.09.2009. године, а којим је за кривично дело силовање из чл.178. ст.1. КЗ – а сада прописана казна затвора у трајању од три до дванаест година. Како је чл.5. ст.2. КЗ – а прописано да, уколико је после извршења кривичног дела измењен закон, једном или више пута, примениће се закон који је најблажи за учиниоца, те како је Кривичним закоником који је ступио на снагу 01.01.2006. године за предметно кривично дело предвиђена максимална казна до десет година, Кривичним Закоником који се примењује од 11.09.2009. године прописана максимална казна до 12 година, а Кривичним законом Р. Србије није прописана максимална појединачна казна, већ се, сходно, примењује да је за наведено кривично дело максимална казна једнака општем максимуму прописаном у Основном кривичном закону, дакле петнаест година, јасно је да је Кривични Законик, који је ступио на снагу 01.01.2006. године и који је важио све до доношења Закона о изменама и допунама Кривичног Законика, а које су ступиле на снагу 11.09.2009. године, због прописаног најнижег максимума забрањене казне најповољнији за окривљеног. Ради тога инкриминисана делатност окривљеног мора бити квалификована по Кривичном Закоником („Службени гласник РС“ број 85/05), тачније као кривично дело силовање из чл.178. ст.1. КЗ – а, као најповољнијем по њега.

За учињено дело опт. СЂ је крив, јер не постоје околности које би његову урачунљивост у моменту извршења кривичног дела довеле у сумњу. Опт. СЂ је био свестан забрањености свог дела и хтео је његово извршење као и наступање забрањене последице, па је на тај начин поступао са директним умишљајем.

Доносећи одлуку о казни суд је имао у виду степен кривице оптуженог, као и све остале околности које утичу на висину казне у смислу чл.54. ст.1. КЗ - а.

Од олакшавајућих околности на страни оптуженог суд је нашао да је оптужени породичан човек, отац једног малолетног детета, да својим радом, у ком му ванбрачна супруга само помаже, самостално издржава породицу водећи рачуна о домаћинству које је регистровано за производњу млечних производа, као и да се оштећена није придружила кривичном гоњењу оптуженог. Отежавајућих околности на страни оптуженог суд је ценио ранију осуђиваност оптуженог за разноврсна кривична дела, од тога по једно кривично дело разбојништва, насилничког понашања, лака телесна повреда што указује на склоност оптуженог у примени силе.

Приликом доношења одлуке о казни, поред оцене свих олакшавајућих и отежавајућих околности, које је суд нашао на страни оптуженог, и које је довео у везу са степеном кривице наведеног лица, суд је имао у виду и одредбу чл.382. ЗКП – а. Наведеном одредбом је прописано да ако је жалба изјављена само у корист оптуженог пресуда се не сме изменити на његову штету како у погледу правне квалификације кривичног дела, тако и у погледу кривичне санкције. У конкретном случају у овој кривично – правној ствари била је донета првостепена пресуда којом је опт.Ђ осуђен на казну затвора у трајању од једне године. Поменута пресуда је у поступку по жалби, а жалбу је само изјавио бранилац оптуженог у његову корист, укинута и предмет је враћен овом суду на поновни поступак и одлуку. Иако је, примењујући најблажи закон по оптуженог, за предметно кривично дело прописана казна затвора од две до десет година суд је

оптуженог у поновљеном поступку, у смислу чл.382. ЗКП – а, а поштујући једно од основних начела кривичног права – начело забране reformation in peius, осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, односно осудио га на казну која је испод законом прописаног минимума за предметно кривично дело. Међутим, суд сматра да ће се и са оваквом казном постићи сврха кажњавања из чл.42. КЗ – а, у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција прописаних чл.4. ст.2. КЗ – а, те да се основано може очекивати да ће наведена казна позитивно утицати на оптуженог и да ће она има утицај и на друге да не врше кривична дела и допринети јачању морала и учвршћивања обавезе поштовања закона. У поменутоу казну се опт.СЂ, сходно чл.63. ст.1. КЗ – а, се има урачунати и време проведено у притвору од 11.11.2004. године до 22.11.2004. године, од 01.04.2008. године до 16.07.2008. године и од 13.10.2010. године до 22.10.2010. године.

О имовинско правном захтеву суд није одлучивао, јер оштећена исти није поставила.

Оптужени је оглашен кривим, па га је суд, сходно чл.196 ст.1 ЗКП - а обавезао да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 5.000,00 динара (трошкови вештачења) и на име паушала плати износ од 20.000,00 динара све у корист буџетских средстава суда, при чему је суд имао у виду трајање, сложеност поступка, као и имовинске прилике оптуженог, сходно чл.193. ст.2. и 3. ЗКП - а, а све у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Са изнетих разлога на основу чл.356. ЗКП - а, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Председник већа судија

Биљана Савић,с.р.